

blevet sat aldeles i Skygge baade af de Døvstumme og af de Reale, nemlig Forslaget under Nr. 10. Jeg vil nemlig i den Anledning spørge den i dette Dieblik fungerende ærede Cultusminister, om han ikke kunde give os lidt nærmere Oplysning om, hvorledes Stillingen er med Hensyn til den meget omtalte Kirke og Menighed i London. Det er jo bekendt fra tidligere Tid, at der har været ført en meget heftig Strid mellem Menigheden og Kirkens Børgere, af hvilke den ene er den danske Generalconsul i London. Hvem der har Ret eller Uret i denne Strid, lader sig vel neppe afgjøre her, og det synes heller ikke at være ganske klart, om den danske Generalconsul i London i dette Forhold fungerer i Egenstab som dansk Embedsmand, eller om han er valgt til Kirkeværge af Kantsterrerten alene paa Grund af, at han er Børgere i Londons City. Hvad der kan gøres fra Regeringens Side, hvad enten det nu bliver gennem Cultusministeriet eller gennem Udenrigsministeriet, til at raade Bod paa den saa længe herstende uhyggelige Strid, vilde blive med stor Taknemmelighed modtaget af de Danske i London. Man kan forresten ikke noksom anbefale denne interessante lille Menighed til en opmærksom Sagttagelse. Netop paa en Tid som denne, hvor der tales saa meget om Fri- og Valgmenigheder, er det ret interessant at see, at der eksisterer en saadan lille Valgmenighed, som ganske almindelig henregnes til den danske Folkekirke, og som dog har Ret til selv at betynde sin Kirke, Ret til selv at vælge sin Præst, uden engang at staae under noget Tilshyn fra de danske Kirkeautoriteters Side. Det vilde være ret interessant at faae dette Phænomen medoptaget ved Behandlingen af det folkekirkelige Spørgsmaal, som nu i saa høi en Grad staar paa Dagsordenen. Skulde Nogen nu imidlertid søge et yderligere Beviis for Valgmenighedslovens Hensigtsmæssighed i, at saadanne smaa Uregelmæssigheder, maastee Udværter paa Folkekirken findes i fremmede Lande, skal jeg dog tillige gjøre opmærksom paa, at den danske Menighed i London vistnok med stor Fornøjelse vil modtage et Forslag om at borttage det Uregelmæssige ved at indlemme den fuldstændigt i Folkekirken, saa at det altsaa blev Staten, der maatte sørge for

Kirken, som udnævnte og lønede dens Præst; denne lille Menighed vilde da vistnok være villig til at give Tjende ligesom andre Sogne. Dette Forhold har nu, som sagt, gennem flere Aar ligget hen paa en meget beklagelig Maade, saa at, hvis der kunde gøres Noget for denne lille londonste Menighed, for at Orden kunde bringes tilveie i disse Forhold, vilde det blive høiligt paastjønnet af den. Jeg tør maastee derfor bede en af de ærede Ministere om enten selv eller gennem Udenrigsministeren at gjøre, hvad der kan gøres, for at faae en Ende paa den høist uhyggelige Strid, som er ført derovre.

Finantsministeren: Jeg er ikke istand til at give nogen fylldig Oplysning om den Side af Sagen, som det ærede Medlem fremhævede. Imidlertid tillader jeg mig at forfikkre det ærede Medlem om, at den Sag, som foreligger, ikke er istaa; den er igang, og jeg tør tillige forfikkre om, at der er Udsigt til, at den i en ikke fjern Fremtid vil blive løst paa en Maade, som vil tilfredsstille den tilbageværende Deel af den danske Menighed, som stræber efter at danne sig til en Menighed i London. Videre kan jeg i dette Dieblik ikke udtale mig desangaaende. — Det maa være mig tilladt endnu med et Par Ord at komme tilbage til de Spørgsmaal, som det ærede Medlem stubbede tilside. Hvad nu angaaer de 600 Rd. til Kelder, da maa jeg sige, at saafremt dette Forslag skal fortolkes saaledes, som man her synes at ville det, nemlig at det skal være et fast Tilskud til Kelder, uden Hensyn til Antallet af Elever, saa maa jeg aldeles bestemt sætte mig derimod; thi det vil da sige accurat det Samme, som om man her, trods den imellem Kelder og Cultusministeriet indgaaede Contract, vilde forhøje den contractmæssige Betaling. Hvis man derimod vil betragte Forholdet saaledes, at man giver mig Midler til at høre det, som jeg anseer for at være en Ubillighed, at Manden nemlig har Elever, for hvilke han Intet faaer, saa skal jeg ikke modsætte mig Bevillingen; men man maa da tilgive mig, at den ikke bliver anvendt anderledes end i Overensstemmelse med den Tanke, jeg saaledes har udtalt. Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds